

: Posamezna številka 6 vinarjev :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. zjutraj, ob ponedeljkih ob 10. dopoldne. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1 20, z dostavljanjem na dom K 1 50; s pošto celoletno K 20—, polletno K 10—, četrtletno K 5—, mesečno K 1 70. Za inozemstvo celoletno K 30—, mesečno K 1 70. Telefon številka 303.

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

: Posamezna številka 6 vinarjev :

Uredništvo in upravnistvo je v Frančiškanski ulici 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina upravnistvu. Neprankirana pisma se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrt 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. Za odgovor je priložiti znamko. Telefon številka 303.

Podraženje tobaka.

S prvim julijem so pri nas podražili tobak. Država upa na ta način dobiti v svoje prazne blagajne šestdeset milijonov kron. To je velika svota, ki jo bo večinoma plačala ubožnejša večina avstrijskega prebivalstva. Zato velja, da se o tem premišlja.

Ko je pred sto leti Napoleon hotel izvesti evropsko zaprtijo, je hotel dobiti potrebne denarja s tem, da je podražil sol in tobak. Kakor je znano, je ljudstvo zložilo o Napoleonu litanije in med njimi se je glasila ena vrstica tudi tako:

Ki si nam sol in tobak podražil, Napoleon Bonaparte.

Tako je torej občutilo ljudstvo to podraženje, da ga je vpletlo v litanije.

Dandanes ljudstvo nima več tako dobre dvotipa in je podraženja že tako navajeno, da se nič ne moti. Marsikdo si misli: en vinar ali en krajcar več je vseeno, kdo bo na to gledal.

Pojavili so se v zadnjem času nekateri protestni shodi, kjer se je protestiralo proti podraženju tobaka, nekateri časopisi so povzdignili svoj glas in konec. S prvim je tobak dražji in vsi shodi, vsi članki, vsi protesti ne pomagajo, vlada tobaka ne bo posečila, raje podražila. Pač pa so se pojavili glasovi o abstinenci in to je večjega pomena.

Ako bi vlada podražila sol, bi bilo to večje važnosti, kajti to bi res čutili naši najnižji krogi, ki bodo kmalu imeli komaj toliko, da si bodo mogli privoščiti neslan krom. Toda po takem sredstvu si vlada ne bo upala seči, ampak se bo držala dveh stvari, ki jih nekateri imenujejo strup ljudstva, drugi pa jih smatrajo za najnujno potrebo vsakdanjega življenja: to sta alkohol in nikotin oziroma žganje in tobak. Žganje in tobak neseta državi vsako leto milijone davkov.

Žganje in tobak sta dve stvari, ki se zdita nekaterim nepotrebni. Res nista najnujnejši, mnogo ljudi živi brez obeh teh „sovravnih“ ljudstva. Toda težko si je misliti zjutraj kosca na senoži ali delavca v jarku, da bi mogel delati brez teh dveh krepčalnih sredstev. Malo je stvari na svetu, o katerih bi bila mnenja tako različna, kakor sta žganje in tobak.

Ženskam tobak navadno smrdi, toda kmečki oči bi brez svoje pipe ne vedel kaj početi; drugim celo čik prija tako, da bi brez njega ne mogli živeti. Vse skupaj je to navada, kajti gotovo je, da se je prvi vsakemu zdel tobak zoper, mnogi so morali pri prvem poskusu celo mnogo trpeti in enako žganje od začetka nikomur ne diši, morebiti se je čudil, kako morejo ljudje piti tako pijačo. Toda navada je, da se pije in kadi. Navada je taka in mi nekako prezirljivo gledamo one, ki ne pijejo in niti ne zdi se nam, da ni pravi fant, ki ne zmore ene smotke. Tako rastemo naprej v slabih navadah in iz teh slabih navad dobiva država svoje milijone.

Ali sta alkohol in nikotin človeškemu rodu res tako škodljiva, kakor trdijo nekateri skrbni človekoljubi, je vprašanje. Resnica je, da mnogo kadilcev zapade prezgodnji smrti, enako je resnica, da mnogi kadilci doživijo visoko starost in da star kmečki mož navadno pravi — in to ne brez vzroka — dokler mi tobak diši, ne bom umrl. — Res je, da žganje povzroči mnogo zla, da spravi mnogo ljudi v blaznico, v bolnišnico, v smrt, res pa je tudi, da okrepča delavca žganje pri težkem delu. Mi se torej ne postavljamo v tem slučaju na nobeno stališče, le to trdimo, da vse, kar je preveč škodli, pa naj je to dobra ali slaba stvar, enako je z žganjem in s tobakom.

Pozdravljati moramo z veseljem vsako gibanje proti žganju in tobaku, ker je gotovo, da je oboje strup, ki je človeku potreben šele tedaj — če se mu privadi. Zato pa je treba dela med mladino, ker v obeh slučajih velja geslo: ne privaditi se. Uničiti pa moramo tudi predsodke, da bi ne bil pravi mož, ki ne pije in ne kadi. Tega dela je pred vsem potreba — potem država lahko podraži žganje in tobak, kolikor hoče.

Gotovo je, da država sedaj potrebuje denarja, ko zida take velike ladje v Trstu in če so dali dr. Susteršič in drugi dovoljenje za take drage stvari, bodo morali narodi plačati ta davek na ta ali oni način. Toda država naj denar išče tam, kjer ga je največ, pri kapitalistih, malega človeka pa, — ki danes itak komaj izbaja — naj bi pri miru pustila. Seveda mali človek, če neče plačevati indirektnega davka v obliki tobaka — bo manj kadil — in s takim štrajkom bo največ dosegel.

Seveda naš kmečki očanec ima odmerjeno mero, en pakel tobaka na dan in ga bo skadil, tudi če bi bil dražji. Drugi pa, ki si morejo privoščiti smotke, bodo občutneje občutili podraženje. Ako jim bo neslo, bodo ostali pri enakem številu smotke, ako ne, bodo kadili eno manj.

Kričimo vedno, naj vlada naklada davek na luksus. Tudi tobak in žganje sta včasih nepotreba, ampak luksus ali celo — zapravljenost. Ako vlada torej te stvari podraži, je sicer prav, da protestiramo. Se bolj prav pa je, če se obojega po moči vzdržimo — in bomo tem zdravješi in bogatejši.

Španske ceremonije.

Te dni je bil v Madridu na Španskem t. zv. evharistični kongres. Kaj je pravzaprav tak kongres, je težko povedati, njegov namen je spraviti v kako mesto kolikor mogoče duhovščine in raznih tercijalcev ter pobožnih ljudi in potem napraviti po mestu nekako velikansko procesijo in tako delati reklamo za katoličizem oz. za klerikalizem. Ker se ob takih prilikah rade dogode kake demonstracije od nasprotne strani — pogosto so take stvari tudi naročene — n. pr. v Madridu je eksplodirala med procesijo tzv.

peklenška mašina, ki pa ni nikogar poškodovala — se take prilike rade porabijo za boj proti svobodomislstvu; češ, glejte, taki so: napadajo procesije, ne puste javno kazati katoliškega prepričanja itd.

To so torej evharistični kongresi. Tak kongres se je vršil v Madridu. Bilo je baje 50.000 ljudi za procesijo. To ni nič čudnega.

Španija je zemlja protireformacije. Kaj so tam vse počeli v imenu vere. Kdo še ni videl kake slike, ki predstavlja kak autofade? Grmade, vislice, morišča vse na enem kupu, oltar, maša, inkvizitorji, in poleg vsega cele procesije krivovercev, ki so umrli v večjo čast božjo najbolj grozne smrti.

To je ljubila španska narava. Na Španskem so se še do danes ohranile velike procesije na veliki teden, kjer se po ulicah predstavlja nekaj križev pot, kakor so to delali pred cesarjem Jožefom II. v Ljubljani in v Škofji Loki in drugod razni kapucinarji in drugi menihi, dokler jim vlada tega ni prepovedala. Ostanek španske romantike so tudi znane bikoborbe, ki jih pozna samo španska zemlja.

Zato ni čuda, da se je v Madridu množila udeležila procesije, ker tako ljubi razne ceremonije, procesije, nenavadne obleke in sploh vse, kar je iz te dežele po svetu razširila protireformacija.

Drugod so sicer tiste ceremonije kmalu opusili, le v Španiji so še vneti zanje.

„Slovenec“ obžaluje, da je bilo tako malo Avstrijcev v Madridu — bil je menda tam en sam klerikalec — in pravi, da naj bi bil prihodnji evharistični kongres — na Dunaju. Menda upa „Slovenec“, da bi na ta način krščanski socijanci dobili nazaj dunajske mandate. Naše mnenje je, da je pri nas procesij več ko odveč, in da tiste španske ceremonije lahko ostanejo na Španskem. Mi potrebujemo kongresov za bolj pametne stvari, kakor za — klerikalno reklamo.

Iz slovenskih krajev.

Iz Starega trga p. Ložu. Epilog k veselici C. M. podružnice v Starem trgu pri Ložu. Že dolgo nisem slišal, da bi se bila v Starem trgu priredila kaka večja veselica. — Mislim sem, da je nekaj širum znano veselo družabno življenje v tej dolini popolnoma umrlo. S veseljem sem se tedaj odzval zadnjič vabilu v časopisu, češ, saj vendar ni resnična moja žalostna domneva, spet se napravim po dolgem času, pogledat prejšnjega veselja mesto. Ali kakšno razočaranje. Vsa prireditelja se mi je zdelo strasno ponesrečena, zabava prisiljena in razkosana, brez življenja. Že pri blagajni sem izgubil pol razpoloženja ob pogledu na blagajnika, ki je kazal tako resen in kamenit obraz, kakor bi človek pri njem kupil vstopnico za sibirsko prepotnost. Potem pa lena godba. Človek se je jedva zavrtel, pa je bil komad pri koncu!

Največ pa je bilo mrtvosti vzrok, ker se ni sprožila od strani prirediteljev nobena govoranca. Saj ni treba biti ravno Katon; par navdušenih pozdravov, da bi se bilo dvignilo veselje v revanžu. Gostje iz Prezida so se mi naravnost smilili v pozabljenosti, v kateri so se mučili dolge ure. Ko sem jih videl tako žalostno osamljene, ko sem videl v tej osamljenosti tuje sploh in torej tudi sebe med njimi, sem si nehote zaklical: „O Peče, o Rosina, če zdaj slutita, kako žalostno so se zasukali časi po vajini nepozabni zmrti, gotovo se obračata v grobu!“ Še največ je bil vreden muzej z menežirijo, kjer je bil ves temperamenti blaginjak, kakršnega je treba na veselici. Težko mi je pisati o naprednih prireditvah tako neugodno kritiko, toda nazadnje brez kritike še bolj pademo v reakcionarstvo. Bodi-mo tedaj raje odkritosrčni, priznamo svoje napake in skušajmo jih odstraniti. V veselice odbore naj se volijo pred vsem temperamenti ljudje in ne „varuhi božjega groba“. Splošno smo tvorili večino tuji, kmečki domačinov ni bilo skoro nih. Kako to? Prav zanimivo bi bilo pojasniti, v čem bi se razlikovalo med ljudmi, ki so bili v veselici, in tistimi, ki so bili v domačini. Zvedel sem o tem tako amazne stvari, da me je resnično sram pisati o njih. Baje je igral pri stvari egoizem večjo vlogo nego korist družbe. Morda bo prebitek znaten. Ali to nič ne pobije tega poročila; ljudje so pač žrtvovali, ker se imeli namen žrtvovati. Da pa je vladala splošna nezadovoljnost, je bil najboljši dokaz zgodnje odhajanje tujecev. Dvomljivo je, da bi bila prihodnja veselica pod takimi pogoji brez deficita, kajti slabi vtisi sežejo morda še globlje od lepih. Dolgočasi se lahko vsak doma in — zastoji!

Tujec-udeležene. Iz Trojan. V našem kraju splošno prevladuje mnenje, da slabšega župnika kot je Hribar še nismo nikdar imeli. Vsi farani so z njim nezadovoljni in komaj pričakujejo, da bi nas že enkrat zapustil. In to po vsej pravici. Človek, ki bi moral dati ljudem dober vzgled, se obnaša, kakor bi bil napol podivjan, človek, ki bi moral poučevati ljudi o morali in o veri, daje vsem ljudem pohujšanje. — Mi stojimo na stališču, da živimo z duhovniki v miru, toda le pod gotovimi pogoji. Mislimo, da ponočevanje in pijančevanje našega župnika nikomur ne ugaia, najmanj pa njegovo skrajno surovo obnašanje. Župnik Hribar mora računati s tem, da smo tudi mi ubogi kmetje prišli že do spoznanja, da nas duhovniki samo izkoriščajo in terorizirajo. Silno čudno se nam zdi, da ljubljanski škof, ki tako neustrašeno preganja duhovnike, ki nočejo kloniti tilnika pred njim, dovoljuje svojim prištevam take nezasišane predznosti in surovosti. Tu naj napravi škof red, sicer smo primorani pristopiti k drugi veri.

St. Gotthardski faran.

Iz Zagorja ob Savi. Pri zadnjih državnozbornskih volitvah je neki tuk. debeli gospod z belo suknjo in rdečo kravato prav pridno agitiral. Kontroliral je glasovnice ter zamenjal one, na

katerih je bil zapisan Reiser s takimi, na katerih je bil zapisan Bartel. Raztrgal je volilcem tri glasovnice. Najbrž mu napisani kandidati ni bil po volji. Taka agitacija se je vršila pred volilnim lokalom „Sokolski dom“, priče so na razpolago. Neki Cepuder je zopet govoril po Toplici, da je Reiser premlad, da torej ne more biti voljen. Kje je pa dobil gorimenjeni gospod uradne glasovnice, katere je delil? Mogoče je v tem oziru c. kr. okrajnemu glavarstvu v Litiji kaj znano? Vse take in podobne stvari naši gospodje orožniki ne slišijo in ne vidijo, ker so mnenja, da je njih stvar, če kako kaznjivo dejanje naznani ali pa ne. Mi smo pa mnenja, da morajo storiti oblasti svojo dolžnost v vsakem slučaju, ker so zato plačane iz naših novcev. Če to ne pomaga, govorili bomo glasneje.

Iz Maribora. Stanovanja dijakom, pri le narodnih slovenskih družinah preskrbi letos zopet Slovensko trgovsko društvo v Mariboru. Tozadevna navodila in pojasnila dajeta brezplačno trgovca M. Berdajs in Vilko Weigl v Mariboru. Da je mogoče vsem povoljno ustreči, prosi društvo, da bi se dotični, ki želijo kako stanovanje za dijake še o pravem času obrnili na dotične gospode. Pozneje se ne more več vsem ustreči. Za pismen odgovor je treba priložiti znamko. — Odbor.

Javne produkcije gojencev „Glasb. Matic“.

Kritika kulturnih prireditev je pri Slovencih zelo težavna stvar in sicer iz dveh razlogov. Dasi mal narod, poznamo v vseh panogah umetnosti moze velikih narodov, kojih imena slave čez okraje njih domov in imamo tudi sami nekaj imen, s kojimi se ponasamo v tujini. Radi tega smo postali v presoji vsakojakih prireditev umetnosti strogi in nečemo priznati vrlin naraščaja. Nasprotno pa se čutijo mladi ljubitelji umetnosti razražene ob odkriti besedi in so hudi na kritika, ki pač ni hotel drugega, nego svetovati k dobremu. Drug vzrok je zopet, da se pogosto presoja tudi umetniške prireditve zgolj s političnega stališča, kar bi absolutno ne smelo biti. Nečem se dotakniti nikogar, vendar lahko priznam da je naše „kritiziranje“ po časopisih zgolj politično.

Malo je Slovencev, ki vedo, kaj pomeni „Glasbena Matica“ Slovincem. Sodi se zelo prezirljivo, rekel bi, rado se jo zasmehuje, ter jo stavlja v vrsto diletantskih glasbenih zavodov. Še več, omalovažuje se jo dostikrat pred tujci in tako ve le malo tujine, da obstoji na našem jugu zavod, ki stopa v marsičem vzporedno z velikimi konzervatoriji. Vsak poznavatelj našega zavoda ve dobro, da bi dosegel gojenec pri istih študijah kot jih mora prebiti n. pr. na Dunaju ali v Pragi, v istih letih kot tamkaj, skoro isto. Seveda mu naš zavod ne more dati na razpolago glasbenih velikanov, ka-

LISTEK.

MICHEL ZÉVACO:

Most vzdihljajev.

Roman iz starih Benetk.

— Obkolite hišo! Preiščite jo! Le noter! Pobijte vse, kar dobite!

— Strel! je zahropel Skalabrino.

— Stoj! Udariva! je dejal Roland.

— Ne, gospod, vrni se ... Boj, z menoj! ...

Bembo je spodaj čakal, kako se bo posrečilo njegovim štirim beričem, ki jih je pobral na poti. Dvignil je oči proti razsvetljenemu oknu.

— Tu gori je! je zamrmral. Zadihaje se, kakor da bi bil beričem korak za korakom, je godrnjal od hipa do hipa: — Zdaj gredo gor ... zdaj so v prvem nadstropju ... tako ... zdaj stoji pred vrati ... zdaj vdirajo ... zdaj so v sobi ... Oh! Luč je ugasnila ... Zdaj so se udarili! ...

Bembo je stopil iz svojega zatišja v polno luč. Tako napeto je zasledoval dogodke tam zgoraj, da ni videl kako je moška postava stopila v vežo in se po stopnicah poglala v teku navzgor.

Naenkrat pa se je okno odprlo; Bembo je začul ropot razbitih naoknic. Crna masa je priletela po zraku in padla je kardinu pred noge.

— Vrgli so ga dol! je zarjul v divjem veselju. Torej vendar ... vendar enkrat!

Pokleknil je k človeku, ki si je bil zdrobil lobanjo na kamnatem tlaku, ter upri obedve roki v mrličeve rame. Toda mahoma je planil po koncu in zakričal besno: — To ni on! Oh, ta satan! ...

Tisti hip je tresčilo nekaj korakov od njega drugo, nato tretje in naposled zadnje truplo na tla.

Bled od groze, je Bembo spoznal svoje štiri beriče.

— Oh, ta satan! je ponavljal puleč si lase. Zopet se mi bo izmuznil! ...

Pogledal je okrog sebe! mislil je že bežati. Naenkrat pa se je zdrnil, četa ljudi se je bližala v naglem teku.

Bila je pričakovana pomoč. Kakih petdeset beričev in lokostrelcev je obstalo pred hišo; Bembo jih je pozdravil s krikom srditega veselja.

V neredu se je truma zapodila v vežo, dočim so se na soslednih oknih hiš pojavljale preplašene glave, ki je njih sleherna nemudoma spet izginila.

Roland in Skalabrino sta se vrnila po stopnicah navzgor v trenutku, ko so planili v vežo prvi lokostrelci. V par sekundah sta bila zopet v bivšem Juaninem stanovanju in sta nakopila pred vlomljena vrata posteljo, omaro, mizo — izkratka vse, kar sta našla pohištva.

— Tri minute imava časa, je dejal Roland.

— Za mano, za mano, gospod je odgovoril Skalabrino in potegnil sojega tovariša s seboj v sosednjo sobo, nekakšno majhno kuhinjo, ki se je bralec spominja.

Tudi vrata v ta prostor sta zabarikadirala. Že so se slišali zamolkli udarci ob prva vrata.

Skalabrino je bil pokleknil pred kamnom na tla.

Roland, v vsaki roki samokres, se je bil postavil pred vrata, ne meneč se za Skalabrinovo početje. Prepričan je bil, da se bliža poslednji boj.

Skalabrino pa je s svojim bodalom razkopaval kamin. V par sekundah je izluščil več kosov opeke.

Vrata iz sobe v kuhinjo so se začela udajati pod besnim razbijanjem preganjalcev.

— Držite se, gospod! je kričnil Skalabrino, srdito nadaljujoč svoje delo.

Izbruhnili je glasen krik: v vratih je bila zazijala široka špranja, napadalcu so zarjuli; Zmaga!

Toda počil je strel; eden izmed beričev je padel, zadet na smrt. Vsa tolpa se je umaknila in premolknila; toda že čez par trenutkov se je navalila s podvojenim gnevom.

Še en strel.

Padel je drugi preganjalec. Roland je vrgel samokrese iz rok ter potegnil bodalo.

Vrata so strašno zahreščala ...

To je pomenilo konec! — Izhod je odprt! ... je zakričal Skalabrino.

Roland se je ozrl po tovarišu, v boku kamina je zijala široka luknja.

Skalabrino mu jo je pokazal ter viknil z zadihajočim se glasom: — Tu noter!

Pojdi naprej! je odgovoril Roland.

Skalabrino je poznal Rolanda, da ostane pri svoji besedi.

Niti sekunde ni smel izgubiti; zato se je izpustil v odprtino.

Roland za njim.

V istem hipu pa so se vrata vdrla, in sobica se je napolnila s tulečimi in kričeimi beriči. Zagledali so izhod. Prostora je bilo samo za enega na enkrat ... Eden izmed njih, bodisi da je bil najhrabřejši ali najbolj divji, se je spustil v odprtino ... ostali pa so čakali molče in težko sklonjeni nad luknjo ... Preteklo je par sekund; nato so začeli zamolklo hropenje ...

Roland je lezel za Skalabrinom po ozkem rovu. Splazil se je par korakov daleč; nato se je z velikim trudom obrnil proti vhodu v odprtino. Počakal je kleče, z bodalom v roki.

Tudi Skalabrino je počakal; razumel je, kaj Roland namerja. Čakanje ni trajalo dolgo!

Roland je zagledal beriča, ki je lezel proti njemu.

Njegova roka se je izprožila v bliskoviti gesti. Odgovorilo je smrtno hropenje zadetega preganjalca.

Roland se je z bledim, toda mirnim obrazom okrenil proti Skalabrinu, rekoč: — Zdaj je cev zamašena! ...

Naprej! je odgovoril Skalabrino.

Plazila sta se dalje; to je trajalo dobro minuto. Za seboj sta slišala besno rjovenje beričev.

Naenkrat pa je Skalabrino stopil na noge. Rov je šel naravnost kvišku.

Skalabrino je začel lesti navzgor. prijemaje za železne držaje, ki so bili vzdani v stene tega rova. Kmalu sta stala obadva na strehi sosednje hiše. Po trebuhu sta se splazila do roba. Roland je sklonil svojo glavo čezeln ter zagledal na bregu veliko množico ljudi, ki se je zdelo silno razburjena in je kričala: Smrt lokostrelcem!

(Dalje.)

koršni poučujejo na pr. v Pragi in na Dunaju, a dve tretjini do polne izobrazbe mu da lahko, Pri nas imajo skoro vsi gojenci ob svojem študiju v Ljubljani te študije le bolj za šport in redki so oni, ki mislijo resno.

Pred nami stoji cela vrsta mladih talentov želečih si lepe prihodnosti v dosegi svojih vzvišenih ciljev. Vsi so polni nad, ponosni na svojo bodočnost. A vendar! Kako temna je, koliko jih bode klonilo tilnik pred dosego cilja, koliko gorjupa je še skritega v bodočnosti, koliko razočaranj in bridkih ur! Pri nas ni zemlja dobrosrčnih ljudi. Le kdor si opomore s svojimi rameni, prodere steno, drugi omagujejo v obupu.

In ne le v tej stroki umetnosti se nam godi tako trpko. Naši najboljši poeti, pisatelji, slikarji, kiparji umirajo gladi v domovini in srečni so le oni, ki jih redi tujina. Pri nas se ne usmili nihče mladega ukažljivega talenta, posebno pa na glasbenem polju ne. Kdor si ne pomaga sam, pogine. In naše občinstvo, brez razlike, ne gane mazinca in prid talentu. A zna se to kruto maščevati, kajti vrednost naroda se sodi po njegovi kulturi.

Radi velikega števila gojencev, je bilo primorano vodstvo napraviti štiri produkcije. Izmed 52 gojencev je nastopilo 17 začetnikov prvič, ostali so nastopili že na produkcijah prejšnjih let. Z uspehom v celoti smo lahko zadovoljni, saj so nam nudile posamezne točke, rekel bi, višek znanja posameznih strok. Šola na tem zavodu je izborna, posebno solopetje, violina in klavir.

V klavirski šoli stoji pač v prvi vrsti ona gospe Talichove. Njeni gojenci ji delajo v resnici čast in od največjih jih je pričakovati, da bodo hvaležni sovrstniki nje, ki jim odpira s svojo umetniško dušo pot v glasbeno umetnost. Iz njene šole nižjih razredov sta nastopila gđc. Bartl in gđ. Komar in Črnagoj, pri višjih in sicer iz VIII. (zadnjega) razreda pa gđc. Repič, Dežela, Kabaj, Supančič, Lavrenčič in Šešek. Vsi posamezniki so rešili svoje vloge dobro, katere izmed gospic VIII. razreda bi pa podelil prvenstvo, je sicer res težko določiti; prilično so vse na isti stopnji. Od gospodov sta se kosala od iste šole gđ. Ravnik in Ličar. Tudi tu je težko odločiti, vsekakor bi rekel, da zna g. Ličar prekositi g. Ravnika v klavirju, nasprotno nadkrijuje g. Ravnik vse gojence „Glasbene Matice“ s svojim kompozicijskim talentom. Oba zadnjeimenovana sta igrala svoje komade z dušo, z razumevanjem. Tu ni onega mašinelnega igranja not, ki dolgočasno občinstvo. Iz vsakega akorda čuješ pomen skladbe in v takem prednašanju pride prava umetnost do veljave.

V klavirju so nastopili dalje gojenci šole gg. Gerbiča, Vedrala ter g. Pavčiča in gđc. Chlumecke. Od teh gojencev so se odlikovali najbolj gđc. Rogl, Marolt in Šivic ter g. Šavnik in v duetu gđc. Lukan ter g. Schweiger. Posebno šola gđc. Chlumecke zasluži priznanje, kajti njene učenke so dosegle s svojim igranjem z ozirom na kratkoletne študije celo dober uspeh. Tudi ostali gojenci so rešili svoje vloge povoljno.

Klavirska šola na „Glasb. Matici“ obsega osem razredov. Videli smo, koliko gojencev je doseglo to stopnjo in veseli smo tega. — Res je sicer, da je bila odprta mnogim le doslej in da se v bodoče cepi njih življenska pot od steze umetnosti, a vendar so lahko oni kakor mi zadovoljni, da jim je dal trud učiteljev vpogled v globoke viře prave umetnosti. In naj si izberemo po dokončanih študijah to ali ono pot, ne zabite tega, saj so vam dali to vaši prijatelji učitelji in skušajte prebiti led z lastnimi rameni.

Zenit vijolinskih gojencev je bil zopet g. Ivo Trost iz šole g. Vedrala. Njegovo znanje kritizirati bi bilo gotovo odveč, sprejme naj še tem potom moje prijateljske čestitke. Izmed slovenskih mlajših vijolinstov bi se lahko kosal z njim menda edini g. Dežela, gojenec praške šole; prekosil ne vem če bi ga. Rojen pač pod srečno zvezdo, ko prisije slovenskim talentom le redkodaj kako srečno uro z zvokov svojih strun!

Tesno za g. Trostom stopa gojenec iste šole g. Ločnik. Res z veseljem poslušam človek te lepe zvoke, prepričan sem, kako z dušo je igral g. Ločnik! Da, rekel bi lahko, da je vliel on največ duše v svojo nalogo izmed vseh gojencev. Prepričan sem, da se odpro tudi njemu duri bodočnosti.

Dalje so nastopili iz te šole še gg. Armič, Planinšek, brata Lončar, Jenko, Gregorič in iz šole g. Režeka g. Pogorelec. Vsi ti gojenci so iz nižjih razredov in vsled tega se ne more zameriti eventualnih hib, ki so pri začetnikih pač neizogibne.

Poleg klavirja in violine so nastopili še gojenci v flavti, klarinetu in rogu. V flavti (šola g. Breznika) je odnesel palmo g. O. Kolaritsch. Poleg njega sta se tudi odlikovala gg. Mate in Kolšek. V klarinetu (šola g. Trmote) je nastopil g. Ciglaric in v rogu (šola g. Tamhine) g. Dolinar, ter sta oba rešila zelo povoljno svoji vlogi.

Kot esemble-nastop je bil izbran trio za flavte in pa kvartet: K. Hillmannova Gondcliera. Tudi ta dva nastopa sta se posrečila, le manjka še skupnosti in izrazitosti posameznih fraz, da pride delo res do veljave.

Z instrumentalnim delom smo lahko zadovoljni in preidimo k pevskemu.

Prvo presenečenje nam je prinesla gđc. Pipa Tavčarjeva. Njen organ je izborna izšolan in prepričan sem, da postane ena najboljših naših koncertnih pevk. Njen glas spominja v srednji legi na oni gospe Polakove, poln, doneč in svež. Res, koliko je gđc. Tavčarjeva napredovala ne bi skoraj verjel. Tuje ji je vsako umetno pomagjanje med petjem, njen izrek je odločen, nastop grajočino. Čestitam!

Manj srečna se mi je zdela gospa Žirovnikova. Za svoj mezosopran se mi zdijo pete točke previsoke in bi svetoval gospe raje raje transponirati posamezne točke kot, da ustreza le z napotom neprostovoljni zahtevi. Partija iz opere „Ukročenje ženske“ je zelo težka, a organ gospe Žirovnikove ji je bil kos. Istotako je pela dobro ostale točke, izvzemši višine, ki ji dela še težave. (Dolje jutri.)

DNEVNE VESTI.

Strah pred dr. Šusteršičem.

Komaj so klerikalci preživeli prvo blamažo, katero jim je povzročil njih vodja dr. Šusteršič, skušajo že zopet povzdigniti svojega generala v deveta nebasa. Včerajšnji „Slovenec“ poroča, da se Nemci silno boje tega, če bi Slovenci vstopili v vladno večino. In zakaj? Bajje radi tega, ker jim je, kakor „Slovenec“ zatrjuje, znano, da si pusti dr. Šusteršič vsako uslugo nasproti vladi drago plačati na škodo Nemcem. Mislimo, da je „Slovenec“ te vrstice gotovo napisal brez vednosti dr. Šusteršiča. Če je kdo izmed Slovencev, potem je gotovo dr. Šusteršič prvi, pred katerim imajo Nemci najmanj strahu. Poslanci nemškega „Nationalverbanda“ dobro vedo, da dr. Šusteršič vlado prav rad brez vsake protiusluge podpira, samo da ima od tega kake osebne ali po-

stranske koristi. Verjamejo, da bi dr. Šusteršič vladi zelo rad pokazal svojo moč, toda mož jo s svojo vetrnjaško politiko vedno zavoji, kar so posebno pokazali zadnji dogodki. In takega moža se vladi v resnici ni treba bati, najmanj pa Nemcem.

Slovenski klerikalni poslanci v vladni večini. Slovenski klerikalni poslanci se sicer še niso odločili, ali stopijo v vladni tabor ali ne, vendar pa že sedaj pripravljajo svoje volilne na to dejstvo. Dr. Šusteršič ima tozadevno v resnici jako težko stališče. Mož, ki je poprej s svojimi tovariši razburjal cele mesece državno zbornico in vlado in onemogočil delovanje parlamenta, ima sedaj nenadoma in brez tehtnega vzroka vskočiti v vladni tabor. „Slovenec“ je dobro znano, da bi dejstvo, če vstopijo klerikalni poslanci v vladni tabor, povzročilo tudi v klerikalnih vrstah precejšnje razburjenje in to tembolj, ker smo bili Slovenci narod, ki smo za časa parlamentarne dobe občutili najbolj sovraštvo avstrijskih ministrov napram nam. Slovenski narod radi tega sedaj z vso opravičenostjo zahteva, da pokličejo njegovi poslanci vlado radi skrajno inkričničnega postopanja na odgovor in v slučaju, če bi vlada ne dala jasnega in ugodnega odgovora izvajali tozadevno tudi svoje konsekvence. To bi bila tudi naloga slovenskih klerikalnih poslancev, ki so v prvi vrsti odgovorni za početje vlade napram nam. Če klerikalci zatrjujejo, da imajo za seboj ves slovenski narod in ga morejo edino oni varovati pred nemškim terorizmom, naj tudi sedaj store svojo prokletno dolžnost. Klerikalci seveda tega ne bodo storili. Oni le iščejo z vsemi silami način, po katerem bi mogli vstopiti v vladni tabor, na kar že sedaj pripravljajo svoje volilce. Radovedni smo, kaj porečejo k temu klerikalni volilci.

Vlada je kriva poraza krščanskih socialcev na Dunaju. Tako poroča „Slovenec“. Kadar klerikalci doživijo kako blamažo, jo skušajo na vsak način oprati bodisi na ta ali oni način. Ljudje sicer radi verjamejo vsakim izgovorom, toda izgovor krščanskih socialcev in slovenskih klerikalcev, ki jih skušajo prati, se nam pa vendar zdi malo prejalov. Katera vlada pa je šla krščanskim socialcem bolj na roko kot Bienenrthova. Ravno krščanski socialci so bili oni element, ki so krčevito držali Bienenrtha na krmilu in se potem njega skušali še bolj ojačiti. Toda ljudje niso imeli sreče. Po razpustu državne zbornice so krščanski socialci kričali na ves glas, da pridejo v novo zbornico še v večjem številu, kot so bili dosedaj. Računali pa niso na to, da so bili njih volilci že do grla siti koritarske politike krščansko socialnih politikov in so to svojo nejevoljo najbolj jasno pokazali tudi pri volitvah. Tu leži vzrok poraza krščanskih socialcev in ravno radi tega je moral tudi Bienenrth odstopiti. Bienenrth se je namreč le preveč zanašal na njih moč, ki je bila silno puhla.

Politika „proste roke“. Porazeni krščanski socialci so se odločili v novi zbornici za politiko „proste roke“. Njej v resnici ne kaže ničesar drugega, ker v zbornici tako ne bodo imeli posebnega vpliva. Dr. Šusteršič sam je prišel sedaj do prepričanja, da bi v slučaju, ako se mu ne posreči skočiti v vladni tabor, priglasi istotako politiko „proste roke“, ker bi se ua ta način najlažje rešil nadležnih Čehov, ki so ga v bivši zbornici stalno kompromitirali. Za dr. Šusteršiča bi bila politika „proste roke“ tudi najprimernejša.

Kam spadajo Čuki? V nedeljo dopoldne se je zbralo v Domžalah par

Čukov, ki so šli k maši. Od raznih strani so prišli Čuki, nekateri so se vozili, nekateri so kar tako krevsal. Neki Oberčuk je pa, kakor slavni Martin Krpan, jeznil kljuse, ki je komaj lezlo. Ubogemu kljusetu se je vlekel po tleh v amp še bolj nego dolgi, košati in zamršeni rep. Ali nesreča je hotela, da tisti Oberčuk ni vaje kljuse, in kljuse ne njega. In tako se je zgodilo, da je kljuse, jezo zaradi nevskega bremena, začelo brcati in skakati in je podrla na tla neko staro žensko, ki se je pri padcu precej nevarno poškodovala. Skoro nezvestost so jo druge ženske odpeljale na orožniško postajo, kjer je dobila prvo zdravniško pomoč. Orožnik se je takoj podal za Oberčukom in mu prepovedal jahati kljuse in mu je povedal, naj raje zajaha manj nevarnega lesenega konjčica, ki ima namesto repa piščalko. Pravijo, da je ta povsem umestni nasvet Oberčuk smrtno užalil. Ampak ravno tak nasvet, kakor orožnik, bo Oberčuku dalo v kratkem tudi okrajno sodišče. Nam se zdi, da sploh vsi Čuki spadajo — na lesenega konja.

Imenten doktor je — kakor se nam poroča — klerikalni dr. Drganc v deželni bolnišnici. Ta mož je imel zadnjič operirati nekega dveletnega otroka, ki je bolehal na kili, ampak „operiral“ ga je na zdravi strani, kar je potem konstatiral dr. Staudacher. — Zdi se, da bo postala naša deželna bolnišnica po odhodu g. dr. Slajmerja, ki so mu klerikalci zaginili službovanje, po zaslugi od klerikalcev protežiranih „dohtarjev“ — deželna „šintarija“.

Modrost užitniške vlade. Poroča se nam: Naša užitniška oblast je semtertja čudovito modra. Menda že 30 let obstoji poleg za Ljubljano tudi za 4 druga večja mesta neka čudna postava, ki govori o uvozu in izvozu piva v sodčkih in zaprte kraje. V smislu te postavbe morajo imeti vsi sodčki uvoženega in izvoženega piva bele, vidne oljnatobarvne znake, posoda pa je določena le na gotovo mero in sicer na 26, 52 in 103 litrov. Nekatere pivovarne na pr. v Gradcu so si v smislu te postavbe res omislile primerno posodo za izvoz. Storile so to tudi naše domače pivovarne, v kolikor je bilo to z ozirom na naše razmere mogoče. Za to postavbo pa se gospodje v Ljubljani skozi 30 let niso skoro prav nič brigali; morda, ker so uvideli, da je za naše razmere zlasti v poletnem času, ko je treba toliko posode, da morajo biti pivovarne vesele, če sploh kako posodo dobe, ta postavba v praksi nemogoča; morda tudi ker jo doslej prav tolačili, kajti postavba govori samo o uvozu in izvozu, ne pa tudi o prevozu iz pivovarn, ki so zunaj mesta v mesto, oziroma o prevozu zalog, ki so v mestu, vun iz mesta; lahko pa je tudi mogoče, da so gospodje tekotom tolikih let na to postavbo sploh pozabili. Gotovo je le to, da se je prevoz doslej vršil, kakor je pač bilo mogoče z ozirom na mero posode. Da bi nemške pivovarne, ki imajo dovolj postavi primerne posode za uvoz v Ljubljano, morda po kakih potih pritiskale in užitniško gospodo v Ljubljani spominile na pozabljeno postavbo le v ta namen, da bi naše domače pivovarne s kaznimi in šikanami preje uničile, tega zamreč nikakor ne moremo misliti. Čudno pa je le to, da so gospodje pri užitniškem uradu se na to postavbo spomnili ravno zdaj o

tem času, ko je največ prometa s pivom, in da to postavbo tolačijo tudi na prevoz med pivovarno in zalogo. Ker je naravno, da tako kar čez noč ni mogoče si nabaviti le take posode, kot jih zakon določa za uvoz in izvoz, trpe uenda vsa domača pivovarniška podjetja pri užitniških mejah vsled čudovito natančnih preiskav posode. Voz s pivom stoji pri enem uradu po pol ure, na drugem koncu zopet tako in ovadbe kar dežujejo proti posameznim založnikom. Ali je tega ravno letos treba, če 30 let doslej ni bilo potreba, ali tako šikaniranje res pospešuje domačo obrt?

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je imela meseca maja 1911 sledeči promet, in sicer: Dohodki: A. redni dohodki. 1. Prispevki iz nabiralnikov 701 K 99 h, 2. prispevki podružnic, in sicer: Kranjsko 1817 K 53 h, Stajersko 1677 K 56 h, Koroško 20 K, Primorsko 600 K, Nižje Avstrijsko 200 K skupaj 4.315 K 09 h. 3. Razni prispevki 5759 K 38 h. skupaj 10776 K 46 h. B. Izredni dohodki. 4. Prispevki za obrambni sklad 1178 K 33 h. C. Iz družbene glavnice se je dvignilo 14724 K 13 h. Skupaj 26.678 K 92 h. Izdatki. A. Redni izdatki: 1. Plače, remun. učit. osebja, razni računi itd. 6900 K 50 h. B. Izredni izdatki. 2. Naložitev na glavnico, ozirom obrambni sklad 1178 K 33 h, 3. izplačila za šolske stavbe 14724 K 13 h. Skupaj 22.802 K 96 h. Torej prebitka 3875 K 96 h. — Opomba. Pri obrambnem skladu naloženi zneski in zapadle obresti so nedotakljiva glavnica toliko časa, dokler ne dosežejo vplačani zneski 200.000 K.

Največji letošnji sokolski zlet bo v Domžalah dne 6. avgusta t. l. Priredijo ga 3 župe in sicer Gorenjska, Ljubljanska in Ljubljana I. Ta dan se odpre novozgrajeni Sokolski Dom. Zleta se baje udeležijo tudi druge sokolske župe po večjih deputacijah. Za Sokole bo poseben vlak, za drugo občinstvo je pa več rednih prav pripravljenih vlakov. Tisti dan bodi parola vsakega zavednega Slovenca: V Domžale!

Pevski zbor „Glasbene Matice“ ima dne 5. julija, v sredo zvečer v hotelu Tivolli za svoje člane in njih rodbine kakor tudi za prijatelje „Glasbene Matice“ sploh sestanek pred odhodom na počitnice. Vrši se koncert popolne Slovenske Filharmonije z izbranim sporedom. Sestanek ob vsakem vremenu. Vstop prost.

Za „Sokolski dom“ na Vrhniki darovala je gospa Ivana Jelovšek veleposelstnica na Vrhniki 50 K. — Dalje se je nabralo po nabiralnikih za „Sokolski dom“ na Vrhniki v sledečih gostilnah: Pri „Jurcu“ K 1080, pri „Kočevarju“ K 1020, pri „Kosenčanu“ K 22 in pri „Mantovi“ K 1650. Iskrena hvala vsem darovalcem! Na zdar!

Zopet železniška nesreča. Kakor nam prijatelj našega lista sporoča, se je v nedeljo dopoldne zgodila na progi južne železnice na nekem prelazu med Litijo in Savo železniška nesreča, ki bo najbrže zahtevala mlado človeško življenje za žrtev. Ko je takozvan sekundarni vlak, ki odhaja ob 722 zjutraj iz Ljubljane in pride ob 814 na postajo Savo, dospel do nekega prelaza, je neka 8 letna deklica imenom Rakar hotela najbrže še uti pred vlakom; pa je bilo že prepozno. Stroj jo je zagrabil, odtrgal

Naročajte, ponudite, zahtevajte in pijte samo

Tolstovrško slatino

ki je edina slovenska ter najboljša zdravilna in namizna kislava voda. Od vsakega zaboja plača podjetje v narodne namene 20 vinarjev, kamor naročnik določi. Naslov: Tolstovrško slatino, pošta Guštanj, Koroško, kjer je tudi gostilna, letovišče in prenočišče. Svoji k svojim!

MALI LISTEK.

O Levčevem slovenskem pravopisu in njega kritikah.

(Opomnje o slovenskem glasoslovju in rabi nekaterih oblik in besed. Spisal dr. Karol Štrekelj. Založil pisatelj. Prodaja L. Schwentner. Ljubljana 1911. Cena 3 K.)

Dobili smo zopet važno knjigo na književni trg. Ko je pred desetimi leti izšel Levčev pravopis, se je vobče mislilo, da je anarhija v slovenskem pisanju odpravljena. Toda Levčev „Pravopis“, kakor je bilo premišljeno in temeljito delo, je pustil — kar je naravno — še tuintam kako vprašanje odprto — tuintam pa je povzročil celo nove spore glede teh in onih besed. Oglašali so se kritiki od vseh strani. Med najtemeljitejšimi je bil gotovo dr. Karol Štrekelj, ki je začel v „Slovenec“ objavljati podlistke z gornjim naslovom. Političen časopis gotovo ni bil najprimernejše mesto za

slovniške razprave, toda oni podlistki so budili mnogo zanimanja in — kakor je že zunanja oblika kazala — namenjeni so bili za ponatis. Toda naenkrat so podlistki prenehali in pisatelj pravi v predgovoru, da so to zakrile razne ostre debate in boj z raznimi gospodi. Sedaj po desetih letih pa imamo spis celoten pred seboj na 137 straneh. Med tem je doživela naša književnost že par novih del o našem „pravopisu“. Saj je bil lani primoran prof. Tominšek izdati svojega „Antibarbarusa“ proti raznim spakam in napakam, ki so se tekotom časa vrinile v naš književni jezik. Jezik se bogati z novimi besedami, izrazi, oblikami, termini in treba je, da od časa do časa pride „revizor“, ki dobro pohvali, slabo pa zavrže. Tako je tudi Štrekeljeva knjiga prava kritika, ki slabo podira in postavlja trdno in dobro. Kujiga bo dobrodošla ne le našim slovničarjem, profesorjem in znanstvenikom, ampak tudi drugim, ki jim je mar, da čimprej povzdignemo, očistimo in uredimo naš pravopis in naš književni jezik. V tem oziru bo Štrekeljeva knjiga temeljno delo. Poleg Levčevega „Pravopisa“ obdeluje pisatelj sledeče kritike: „Bravec ali bralec“ (R. Perušek) 2. Shyloxera philologica. (Philologus) 3. O slovenskom književnem jeziku (I. Milietič),

4. „I“ (spisal „Slovenki“). 5. Seveda bralec in še marsikaj (Dr. Ilesič). 6. Ocena v „Ljub. Zvonu“. 7. Bojni klic „bravec“ in protiklic „bralec“ (Iv. Belč). 9. O Levčevem pravopisu (Milivoj Ivanov). Mnogi teh kritikov se bodo morebiti zopet oglašili in lahko pride zopet nekoliko pravopisnega boja, ki nikomur ne bo škodil.

Slovenski Brank. (Štev. 7.) Molitev za domovino (prevod iz češkega od V. Trebizkega). — V. J. Vrabl: Stajercijanske in slovenske števnice kandidature na Stajerskem in Koroškem. — J. B. Beljak in okolica. — Družba sv. C. M. Branibor. — Z narodnega bojišča. — Obrambno delo naših bratov itd.

Popotnik. (Štev. 6) prinaša sledečo vsebino: Avguštin Požegar: Misli o reformi ljudske šole. — Janko Polak: Iz mojih drobnih zapisov. — Dr. Ivan Lah: Doslej Obradovič. — Drag. Humek: O umetniški vzgoji. O učilih. — Književno poročilo. — Glose. — Razgled. — Časopisni pregled. — Šolske in učiteljske vesti. — Pedagoški paberki. — Razne vesti.

Izvestje oblastveno potrjenega učnega zavoda J. Christofa v Ljubljani.

Šolsko leto 1910/1911 je izdal lastnik tega zavoda izvestje, ki ima namen opozoriti na važnost stenografije in na učni zavod. „Izvestje“ obsega članek: „Stenografija in nje pomen za praktično življenje“, dalje „Šolska poročila“: Ustanovitve zavoda in njega pomen, učni načrt, način pouk, pospeševanje pouka, disciplinarni reden itd. Na koncu je pridejan „Imenik slušateljev“ in primeren članek „Slušateljem ob sklepu šolskega leta“.

Izvestje ljubljanskega prostovoljnega gasilnega in reševalnega društva. Koncem 40. društvenega leta (1. maja 1911) je izdalo društvo svoje „Izvestje“. Naslovna stran nosi sliko „Mestnega doma, kjer ima društvo svoje prostore, na notranji strani je slika ustanovitelja Fr. Doberleta in sedanjega načelnika Ljudevita Stricla. „Izvestje“ prinaša imena prvega odbora Ljubljanske požarne brambe, sedanjih društveni odbor, izvršujoče ude in podporne ude. Pridejan je „Statistični izkaz“ reševalne postaje in tajnikovo poročilo o priliki štiridesetletnice, ki se je vršila lansko leto v Ljubljani.

Jubilejni katalog. Založništvo Otto v Pragi je izdalo ob priliki štiridesetletnice svojega obstanka lep „Jubilejni katalog“, ki ga pripo-

ročamo vsem, ki se zanimajo za češko literaturo. „Katalog“ prinaša uvodno študijo dr. Pražaka o razvoju in pomenu Ottovega založništva, nato slede slike vseh odličnih čeških pesnikov, pisateljev in znanstvenikov, ki so sodelovali pri listih ali pa izdali svoja dela pri Otlu. Ponatisnjene so poleg slik gratulacije z manuproprij, ki jih je prejelo založništvo. Dalje sledi popis „Načnega Slovnika“ in „Umetniških reprodukcij“, in ilustriranih del, ki so izšle v založništvu Otto. Iz seznama raznih zbirk posebno Svetovne knjižnice vidimo, kako kulturno delo je izvršilo cel narod založništvo Otto. Iz slovenskih pisateljev sta pri Otlu izšla Cankar in Meško, Legova slovnica in Zavadilov slovar. — O Ottovem zavodu smo že pisali in opozarjamo sedaj le na katalog, ki da najlepši pregled o štiridesetletnem delu.

Spominjajte se prekoristne družbe sv. Cirila in Metoda!

nogo ter zmečkal glavo. Težko poškodovana nesrečnica je dobila sicer kmalo zdravniško pomoč, toda z ozirom na prevelike poškodbe je malo upanja, da jo rešijo od smrti.

Celotni orkester „Slovenske Filharmonije“ koncertira danes pod vodstvom gospoda kapelnika Edvarda Czajkane v hotelu „Tivoli“. Začetek ob 5. popoldne. Vstop prost.

Nepreviden kolesar. Neki kolesar baje iz St. Vida je včeraj popoldne po Sp. Šiški tako neprevidno vozil, da je podrl nekega gospoda iz Ljubljane na tla ter ga znatno poškodoval. Kolesarja so se takoj orožniki usmilili.

Elektro - radiograf „Ideal“ na Franca Jožefa cesti ima danes, jutri in pojutrišnjem nov spored, na katerem so med drugim sledeče točke: Krakov (naravni posnetek), Grenadir Roland (velikanska epizoda iz ruske vojne pod Napoleonom I. leta 1812). Kjer se dotikata suha zemlja in nebo (drama). — V petek spet velik večer smeha z najlepšimi komičnimi slikami in s sodelovanjem „Slovenske filharmonije“, ki igra tudi vsak ponedeljek in sredo od 8. ure naprej.

„Ljubljanska kreditna banka.“ V mesecu juniju vložilo se je na knjižice in na tekoči raču K 2,254.565.18 dvignilo pa K 2,185.654.09. Skupno stanje koncem junija K 13,961.399.83.

Mestna hranilnica v Novem mestu. V mesecu juniju 1911. je 180 strank vložilo 79.810 K 89 vin., 38 strank vzdignilo 72.391 K 34 vin., torej več manj vložilo 7410 K 55 vin., 19 strankam se je izplačalo hipoteknih posojil 32.400 K, 246 menic se je eskomptovalo za 72.230 K, stanje vlog 3.576.406 K 14 vin., denarni promet 431.549 K. Vseh strank bilo je 1004.

Mestna hranilnica v Kranju. V mesecu juniju 1911. je 277 strank vložilo 105.362 K 82 vin., 281 strank dvignilo 74.813 K 91 vin., 13 strankam se je izplačalo posojil 19.550 K, stanje hranilnih vlog brez kapitaliziranih vloženih obresti 4.823.873 K 01 vin., stanje hipoteknih posojil 3.100.963 K 71 vin., stanje občinskih posojil 484.858 K 01 vin., denarni promet 396.574 K 11 vin.

Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu juniju 1911. je 204 strank vložilo 104.935 K 04 vin., 178 strank dvignilo 94.044 K 27 v., 9 strankam se je izplačalo posojil 26.900 K, denarni promet 557.237 K 65 vin.

Mestna hranilnica v Kamniku. V mesecu juniju 1911. je 164 strank vložilo 42.453 K 56 vin., 143 strank dvignilo 33.887 K 35 v., 5 strankam se je izplačalo hipoteknih posojil 5.900 K. Stanje hranilnih vlog 2.042.513 K 12 vin., stanje hipoteknih posojil 1.589.400 K 15 vin. Denarni promet v mesecu juniju 1911 192.717 K 68 vin.

Roman v kaplaniji.

Tam nekje na deželi, v bližini, kjer je nepozabni Jurčič zasnoval svojo „Rokovnjak“, sta do nedavna med tihiimi zidovi razsežnega kaplanskega poslopja samovala v idiličnem življenju brat in sestra in rada sta se imela, da, prerada.

On kaplanuje in pomaga širiti katoliško pravost, ona pa je bila Marijina devica. Kot najbližja sorodnika sta se bila že davno otresla vseh tistih tesnih spon, ki jih zahteva navadna dostojnost op drugih smrtnikov, vsaj kaplanu in Marijini devici, posebno še, če sta si rodni brat in rodna sestra, se ne sme ničesar zameriti ali celo šteti v greh.

Bratec se je včasih neprisiljeno šalil in zabaval po domače z brhko svojo sestrico, zakaj bi se ona ne smela z njim? Pa ga je tu in tam vspricho svoje dobre prijateljice pograbila, in nekoliko poruvala se z njim.

O mrzlih zimskih jutrih, ko je šel bratec maševat, je sramežljiva sestra zlezla v njegovo gnezdič, ki je bilo še toplo in se tu lepo grela do njegove vrnitve. Vsaj je bilo zunaj tako mraz!

Ne mislite, da je to le bujna fantazija, gola izmisliotina, ne, boga mi, čisto je to resnica!

Take in enake pustolovine imajo mnogokrat svoje zle posledice. Dvajsetletno dekle je nenadoma zbolelo na vodenici. Brezuspšno se je pošiljalo cerkvenca k „padarjem“ in celo k „šintarci“ po zdravila in lečila zoper vodenico, — zaman, vodenica je naraščala.

Pred tremi tedni pa se ogasila v kaplaniji dolgokljuna štoklja in prinesla seboj čvrstega malega dečka. Pozabila pa je pretekana ptica na plečnice. Zato je osupla mlada mamica, ki je bila tedaj popolnoma sama doma in brez vsake pomoči, zavila malega negodeta kar v svoje spodnje krilo, potem pa čakala in čakala. Slučajno je prišla v posete cerkvenčeva žena, kateri je javila svojo srečo ali nesrečo z besedami:

„Fantka sem dobila!“

„Za boga, od kod pa?“

„Hm, hm!“

Kdo popiše strah in jezo brata kaplana, ko se je bil vrnil domov in zaznal ta roman! V prvem strastnem izbruhu je popadel za revolver, hoteč se končati in le po hudem boju mu je cerkvenec, ki je tudi strašansko robanil, da so ga pošiljali po leke zoper vodenico in ga tako imeli za velikega čepca, izvil smrtonosno orožje.

V župnišču je pa grozno ropotal stari župnik in povzročil, da sta se nesrečna mamica in novorojenček nemudoma umaknila iz kaplanije, župljani se muzajo in ugibajo, koga pač bi utegnil kaplan, ki je tudi krstil nepričakovane postiljončke, zapisati za očeta v krstno knjigo, češ, punca je bila kot sv. Urša in niti pogledala ni kakega fanta, še manj pa imela kako znanje. In ti kosmati, rezki dovtipi, ki jih zdaj kmetje zbijajo na račun katoliškega celibata!

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Parlament.

Dunaj, 3. julija. Danes je cesar sprejel ministrskega predsednika barona Gautscha v avdienci, na kateri je bilo sklenjeno, da se skliče nova zbornica šele na 17. julija. Dne 18. julija bo cesar sam prebral prestolni govor in se bo radi tega vrnil iz lila. Glede predsedstva državnega zbora se razširjajo najrazličnejše vesti. Poletno zasedanje zbornice bo trajalo le nekaj dni ali tri tedne. V prvi seji bo ministrski predsednik baron Gautsch razvil svoj program, nakar se bo pričela politična debata. Nato bo vlada predložila zbornici vse nerešene navedbe potom §. 14 in predloge glede bančne reforme, socialnega zavarovanja in italijanske pravne fakultete.

Novi srbski kabinet.

Belgrad, 3. julija. Sestavo novega kabineta je kralj poveril dr. Nikoliću, ki bo sestavil koalicijski kabinet. V programu novega kabineta bodo vse točke starega kabineta.

Francoško-nemški spor. — Stališče Anglije.

Dunaj, 3. julija. Vsled vpada Nemčije, ki je odposlala v Agadir v Maroku svojo bojno ladjo, je postal položaj med Nemčijo in Francijo silno nevaren in napet. Nemški komunikne na vevlasti zatrjuje, da je Nemčija odposlala svoje vojake v Agadir le radi tega, da čuva tamkajšnje nemške podanike in varuje nemške trgovske interese. Toda kakor se je izkazalo, ni v Agadirju nobenega nemškega podanika in Nemčija tamkaj tudi nima nikakih posebnih interesov. Francoski poslanik v Berlinu, Chambon, je že pred par dnevi konferiral glede Maroka z nemškim zunanjim ministrom Kiderlen-Wächterjem. Kiderlen-Wächter je zahteval, da mora Francija za slučaj, če hoče imeti v Maroku proste roke, prepustiti Nemčiji kako pristanišče. Toda Francija o tem ni hotela ničesar vedeti. Radi tega je Francoski poslanik v Berlinu, Chambon, sam odpotoval v Pariz, da se tozadevno pomeni z zunanjim ministrom Cruppijem, toda med tem je kabinet Monis že podal svojo demisijo in je tudi Cruppi že odločil svoje mesto. V tem času pa je Nemčija že odposlala v pristanišče Agadir svojo bojno ladjo in vkrcala 500 vojakov. To je francosko javnost strahovito razburilo, posebno radi tega, ker Kiderlen-Wächter o tem koraku ni obvestil Chambona. Da bi Francija prepustila Nemčiji pristanišče Agadir je popolnoma izključeno, ker obstoji med Francijo in Anglijo tajen dogovor, da ne sme Francija nobeni vevlasti prepustiti v Maroku kako pristanišče, najmanj pa Nemčiji, ker je v interesu Anglije, da se Nemčija ob skrajnih morskih mejah preveč ne utrdi. Nasprotno pa je Anglija primorana, da mora v slučaju konflikta Francije z Nemčijo postopati popolnoma solidarno s Francijo in jo povsod podpirati.

London, 3. julija. Angleški zunanji minister sir Edward Grey je v pogovoru s francoskim poslanikom v Londonu izjavil, da bo Anglija z ozirom na spor med Francijo in Nemčijo le vstrajala na svojem dosedanjem stališču in se ne bo umaknila iz Agadirja, tedaj naj bo Francija pripravljena, da jo bo Anglija podpirala z najsikrajnejšimi sredstvi.

Khuen na Dunaju.

Dunaj, 3. julija. Ogrski ministrski predsednik baron Khuen-Hedervary, ki je došel v nedeljo na Dunaj, je bil včeraj sprejet od cesarja v posebni avdienci, v kateri mu je poročal o politični situaciji. Nato je konferiral z grofom Aehrenthalom in skupnim finančnim ministrom Burianom. Popoldne je razpravljal z Gautschem o bančni predlogi, z vojnim ministrom Schönaichom pa o brambni reformi. Nato je danes popoldne zopet odpotoval v Budimpešto.

Razne vesti.

*** Protokol spiritistične seje.** Nedavno se je vršila takozvana „spiritistična seja“, t. j. sestanek, na katerem se kličejo „duhovi“. Navzoče so bile tri dame in štirje gospodje. Ko je prišel „duh“ so mu stavili naslednja vprašanja, ki je nanje „duh“ tudi odgovoril: 1. Kako se pišeš? — Dante. — 2. Kako je tvoje drugo ime? — Alighieri. — Kje si bil rojen? — V Florenci. — 4. Kdaj? — L. 1265. — 4. Kdaj si umrl? — L. 1321. — 6. Koliko si bil takrat star? — 56 let. — 7. Kako se ti godi na onem svetu? — Dobro. — 8. V kateri sferi je tvoje sedanje bivališče? — V sedmi. — 9. Kaj si bil na zemlji? — Pisatelj. — 10. Kaj počneš na onem svetu? — Preganjam farje. — 11. Kdo ti je to ukazal? — Jaz sam. — 12. Zakaj? — Mora biti. Kajti to delo je bogu najbolj dopadljivo. — 13. Ali je še kdo tu? — Da. — 14. Kako se imenuješ ti? — Achilles. — 15. Kje si bil rojen? — V Macedoniji. — 16. Zakaj si nas danes počastil z obiskom? — Vsakih tisoč let pridem. — Zaradi utrujenosti se je seja morala zaključiti. — Na to sorto so vse „spiritistične“ seje.

*** Proti zamorcem.** V Bulavagu pri Kapstadtu je neki zamorec posilil neko belo ženo in potem na nju večkrat ustrelil. Zaraditega se je zbralo kakih 5000 prebivalcev mesteca in je hotelo napraviti pravo vojno proti zamorcem, končno pa je prišlo samo do sklepa, da prepovedo zamorcem po 9. uri zvečer na ceste. Če bi našli po tem času kakega zamorca na cesti, ga brez pardona ustrelje. Toda kultura to ni, maščevati se nad celim rodod zaradi zločina posameznika. Pa menda niso v Bulavagu Nemci?

*** Po nedolžnem obsojen.** V zimi leta 1864, je bil veleposestnik Losinepp na Ogrskem umorjen. Zaradi umora je bil obsojen na daljšo ječo trgovec Hirschmann. Po preteku skoro 50 let pa se je izkazala njegova nedolžnost. Neki Nussbaumer, nastavljenec pri tvrdki „Glanz & Co.“ je priznal na smrtni postelji, da je on umoril Losineppa in mu vzel 34.000 kron. Preselil se je potem v Budimpešto, kjer je ostal do svoje smrti. Policijske poizvedbe so dognale resničnost izpovedi Nussbaumerja.

*** Staro mesto Caulonia najdeno.** Vodja izkopavanja pri Monateraseju (Reggio di Calabria) je našel staro mesto Caulonioj z razvalinami starega grškega svetišča.

Lastnik in glavni urednik Milan Pih.
Odgovorni urednik dr. Ivan Lah.
Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službe, 4 vin. — Najmanjši znesek 50 vin. — Pisnim vprašanjem je priložiti znamko 20 vin. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znakmah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Dobro vpeljana trgovina v Ljubljani na zelo prometnem kraju se odda radi rodbinskih razmer na račun eventualno proda. Naslov pove „Prva anončna pisarna“. 373/3—3.

Gospodilna išče službo kot natakarica ali hišna v kakem hotelu. Ponudbe pod 1.300 na upravnishvu „Jutra“.

Lepa vila v Spodnji Šiški, Celovška cesta št. 229 se radi družinskih razmer pod ugodnimi pogoji takoj proda. 3—1

Dve deklet ali dva dljaka se sprejemata na hrano in stanovanje. Kje, pove uprava „Jutra“. 231/3—1

Gospica se sprejme na hrano in stanovanje. Poizve se v upravnishvu „Jutra“. 229/3—1

Iščem meblovano sobo v sredini mesta s posebnim vvhodom. Ponudbe na upravnishvu „Jutra“. 230/3—1

Več pristnih in vrlih služkinj Notranjk se dobi ter preskrbi v „Posredovalnici za službe“ v Postojni. 227/1—1

Kleparskega pomočnika in vajenca sprejme takoj Jurij Košar, klepar, Čevljarska ulica št. 4. 377/3—1

Različno pohištvo kakor stoli za gostilno, preče za perilo, mize, postelje, garnitura, divan, je po ceni na prodaj. Vpraša se Poljska cesta št. 9. 378/2—1

Mladenšč z dobrimi sprličevali išče službo kot mesarski pomočnik najraje v mestu. Naslov pove upravnishvu „Jutra“. 228/2—1

Panama klobuki so postali cenejši od K 4— naprej. Slamniki radi minule sezije pod polovično ceno. Angleško skladišče oblek O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg 5. 359/8—7

Kdor išče ali oddaja kako

službo,

kdor hoče kaj

kupiti ali prodati,

doseže to najlozje, ako

inserira

v Malih oglaših „Jutra“. Za besedo se plača

samo 5 vinarjev.

Obrtno pomožno društvo r. z. z. o. z. javlja tožno vest, da je njegov bivši dolgoletni predsednik, odbornik in pravi član, gospod

Ludovik Widmayer
posestnik, tovarnar itd.

včeraj ob 12. uri dopoldne mirno v gospodu zaspal.

Pogreb predragega rajnega bode v torek ob 5. uri popoldne iz hiše žalosti Resljeva cesta št. 3 na pokopališče k sv. Križu.

Ljubljana, dne 3. julija 1911.

Delavec

za sodavico, ki je izučen v pripravljanju s spričevalom se sprejme takoj v hotel Devetak, Kobarid.

Prva kranjska drogerija, parfu-
merija, fotomanufaktura itd.

Anton Kanc

Ljubljana, Židovska ulica št. 1.

Lepa kočija

(Herrschaftslandauer), jako dobro ohranjen, se za nizko ceno proda. Naslov pove upravništvo „Jutra“.

C. kr. priv. občna zavarovalnica

Assicurazioni Generali v Trstu

ustanovljena leta 1831.

Jamstveni zakladi znašajo nad 392 milijonov kron.

Poslovni izkaz zavarovalnega oddelka na življenje

	meseca junija 1911	od januarja 1911
Vložilo se je ponudb	1987	12.572
za zavarovano vsoto	K 16.082.599.43	K 101.631.343.42
Izgotovljenih pol je bilo	1713	10.906
za zavarovano vsoto	K 13.603.196.34	K 87.601.262.22
Naznanjene škode znašajo	K 744.681.42	K 5.099.907.72

Dobro računale

in prav izvolile so one gospodinje, ki uporabljajo kot priručnik za kavo v svojem gospodinjstvu „pravega : Francka : s kavnim mlinčkom“ iz zagrebške tovarne. — Kakovost „pravega : Francka :“ se je mnoga desetletja kot najbolj ugajajoča, njegova izdatnost kot najkrepkejša izkazala.

„Jutro“ se prodaja v Trstu

po 6 vinarjev

v naslednjih tobakarnah:

Becher ulica Stadion,
Trevisan ulica Fontana,
Pipan, ulica Fabra,
Bevk, trg Goldoni,
Vovk, ulica Carducci,
Stanič, ulica Molinpiccolo,
Sekovar, Vojašnični trg,
Hrast, Poštni trg,
Može, ulica Miramar,
Magolo, ulica Belvedere,
Geržina, Rojan,
Raunacher, Campo Marzio,
Bruna, SS. Martiri,
Ereigoi, ulica Massimiliana,
Rončelj, ulica S. Marco,

Cechimi, ulica dell' Istra,
Bruna, ulica del Rivo,
Bubnič, ulica Sette Fontane,
Gramaticopulo, ul. Barriera,
Spöder, ulica Barriera,
Lavrenčič, Vojašnični trg.
Benusi, Greta,
Kichel, Rojan,
Bajc, ulica Geppa,
Luzatto, ulica Acquadotto,
Segulin, ulica Industria,
Železnik, Sv. Ivan,
Lug, ulica S. Lucia,
Zidar, Sv. M. Magdalena,
Hreščak, ulica Belvedere.

Najboljše odgovori „Slovenu“ vsak naš prijatelj, ako se naroči na „Jutro“, ali pa najde novega naročnika!

Pozor, peki!

Izredno ugodna prilika!

V Spod. Šiški, na glavni cesti, na najbolj prometnem kraju se odda s l. av-gustom v najem

pekarija

eventualno se proda tudi hiša, v kateri se nahaja. Razun te pekarije se nahaja v Šiški, ki ima okoli 7.000 prebivalcev, samo še ena. Zmožen, trezen mož si na tem prostoru napravi lahko lepo premoženje.

Povpraša se v tovarni vozov Pe-ter Keršič v Spod. Šiški.

Klavirje,

pianine in harmonije

le prvih svetovnih tvrdk na ob-
po K 18—

Ravnokar največja zaloga malo-
izposojenih pianinov po jako nizki ceni

ALFONZ BREZNIK, Kongresni trg 13.
učitelj „Glasbene Matice“

TEODOR KORN

poprej HENRIK KORN

pokrivalec streh in klepar,
vpeljalec strelovodov ter in-
:: stalater vodovodov ::

LJUBLJANA

Slomškova ul. 3 in 10

Podružnica: Stari trg 9.

Priporoča se p. n. občinstvu
za izvrševanje vsakršnih kle-
parskih del ter pokrivanje streh
z angleškim, francoskim in tu-
zemskim škrljem; z

asbest - cementnim škrljem
(Eternit) patent Hattselak,
z izbočeno in ploščnato opako,
lesno - cementno in strešno
opako.

Vsa stavbinska in galanterijska,
kleparska dela v priznani so-
lidni izvršitvi.

Poprave točno in ceno.

Proračuni brezplačno in
poštne prosto.

: Prijetna : kmetija

na meji spodnje Koroške s 43 johi
zemljišča, k temu spada tudi 16 johov
velik gozd, drugo je rodovito polje,
travniki z sadnimi drevesi, pripravnim
stanovanjem z gostilno, vodno žago in
domačim mlinom se ceno odda s pre-
mičnim ali nepremičnim inventarjem.
Natančnejša pojasnila daje L. Kalh,
v Pibru pri Köflach-u.

Kunc-ove obleke

so nedosežne glede oblike,
izvršitve in cene.

Ljubljana, Dvorni trg 3.

Telefon št. 291.

Naročajte in kupujte „JUTRO“!

Izvod samo po 6 vinarjev.

Lovske puške vseh se-
stav, priznane delo prve
vrste z najboljšim strel-
nim učinkom priporoča

Prva borovska orožnotovarniška družba PETER WERNIG

družba z omejeno zavezo v Borovljah na Koroškem.

— Ceniki brezplačno in poštne prosto. —

Telefon interurban št. 129.

Valjčni mlin v Domžalah I. BONČAR, LJUBLJANA

Centralna pisarna in skladišče: Poljanska c. 19.

Priporoča pšenično moko izvrstne kakovosti
kakor tudi otrobe in druge mlevske izdelke.

Zastopstvo in zaloga v Gorici:
Gruden & Co., Sten trg št. 9.

Lepota ženskega
lica je ključ, ki
odpira mnoga in
mnoga vrata!

Lepo in belo lice

kakor tudi gladke in nežne roke podaja brez dvoma
blagodišča krema brez maščobe

— OLIMPIA —
pripravljena na poseben način iz najfinejših in najneškod-
ljivejših sestavin. Radi spretno kemične spojitve se porablja

— OLIMPIA —
suha krema tudi kot najboljšje milo. — Cena malemu
lončku K 1-20, velikemu K 2-— — Glavna zaloga v
lekarni Trnkóczy v Ljubljani.

Učiteljska tiskarna, Franciškanska ulica št. 8.

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

priporoča svojo bogato zalogo najnovejših tiskovin za šole, krajne šolske svete, županstva in druge urade. — Tiskarna sprejema vsa v ti-
skarsko in litografsko stroko spadajoča dela ter jih izvršuje točno, okusno in po solidnih cenah. — Tiskanje šolskih knjig in časopisov.

Lastno založništvo.
Muzikalije.

Telefonska št. 118.

Najmodernejšše črke.
Litografija.

— Poštne številke št. 76.307. —

Sprejema zavarovanja človeškega ži-
vljenja po najraznovrstnejših kombi-
nacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko
nobena druga zavarovalnica.

Ves čist dobiček se razdeljuje zavar-
ovancem; dosedaj se ga je izplačalo
K 2495719—.

„SLAVIJA“
vzajemno zavarovalna banka v Pragi.
Reserve in fondi K 54.000.000. Izplačane odškodnine in kapitalije K 109.356.860-58.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovensko - narodno upravo.
Vsa pojasnila daje:
Generalno zastopstvo v Ljubljani v Gosposki ulici št. 12.
Pisarne so v lastni bančni hiši.

Zavaruje poslopja in premičnine proti
požarnim škodam po najnižjih cenah.
Zavaruje proti tatvini, razbitju ogledal
in okenskih plošč.
Škode cenjuje takoj in najkulantneje.
Uživa najboljši sloves, koder posluje.
Dovoljuje iz čistega dobička izdatno
podporo v narodne in občniskoristne
namene.

Del. glavica:
K 5.000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Stritarjeva ulica št. 2.

Rez. fond nad
K 610.000!

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %.

Kupujte „JUTRO“

Izvod samo 6 vinarjev.

JULIJA ŠTOR — Ljubljana —

Prešernova ulica št. 5.

največja zaloga moških, dam-
skih in otroških čevljev, čevljev
za lawn-tenis in pristnih
goisserskih gorskih čevljev.

Elegantna in jako skrbna izvršitev
po vseh cenah.

„JUTRO“ se prodaja v Ljubljani po 6 vinarjev

v naslednjih tobakarnah:

Južni kolodvor, na peronu.
Državni kolodvor.
Blaž, Dunajska cesta.
Sever, Krakovski nasip.
Piehler, Kongresni trg.
Češark, Šelenburgova ulica.
Dolenec, Prešernova ulica.
Fuchs, Marije Terezije cesta.
Mrzlikar, Sodna ulica.
Šubio, Miklošičeva cesta.
Zupančič, Kolodvorska ulica.
Pirnat, Kolodvorska ulica.
Šenk, Resljeva cesta.
Kotnik, Šiška.
Tivolli, na žel. prel. pri Nar. domu.
Košir, Hišlerjeva ulica.
Stilene, Valvazorjev trg.
Sušnik, Rimska cesta.
Ušeničnik, Židovska ulica.
Kleinstejn, Jurčičev trg.

Wislak, Gosposka ulica
Kustrin, Breg.
Tenente, Gradaška ulica.
Velkavrh, Sv. Jakoba trg.
Šitar, Florjanska ulica.
Blaznik, Stari trg.
Nagode, Mestni trg.
Kane, Sv. Petra cesta.
Treo, Sv. Petra cesta.
Kušar, Sv. Petra cesta.
Podboj, Sv. Petra cesta.
Elsner, Kopitarjeva ulica.
Bizjak, Bohoričeva ulica.
Remžgar, Zelena jama.
Sveteč, Zaloška cesta.
Jamšek, Tržaška cesta.
Štravs, Škofja ulica.
Likar, Glince.
Sterkovič, Dunajska cesta.

Zaradi minule sezije so cene

oblek za gospode, dame,
dečke in deklice
veliko znižane.

„Angleško skladišče oblek“

O. Bernatović

Ljubljana, Mestni trg 5.